

Ιερομόναχος Γεράσιμος Ξενοφωντινός (1910- 08 Νοεμβρίου 1996)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ιερομόναχος Γεράσιμος Ξενοφωντινός, από μικρός ήταν φίλεργος και φιλομαθής.

Ιερομόναχος Γεράσιμος Ξενοφωντινός, από μικρός ήταν φίλεργος και φιλομαθής.

Κατά κόσμον ονομαζόταν Γεώργιος Θεοδωράκης του Νικολάου. Γεννήθηκε στο χωριό Σελλιά Αγίου Βασιλείου Ρέθυμνου Κρήτης το 1910. Ήταν το μεγαλύτερο από τα εννέα παιδιά των ευσεβών γονέων του. Από μικρός ήταν φίλεργος και φιλομαθής. Εικοσάχρονος εισήλθε να μονάσει στην ιερά μονή Αγίου Ιωάννου Θεολόγου Πρέβελη. Συνέχισε και στη μονή την εργατικότητα του, τη μελέτη και την προσ-ευχή. Έτσι χειροτονήθηκε διάκονος και ιερέυς.

Κατά τον πόλεμο του 1940-41 πήγε εθελοντής στο μέτωπο. Κατά την επιστροφή στη μονή του συνέχισε την προσφορά του, φυγαδεύοντας Άγγλους, Νεοζηλανδούς και Έλληνες στη Μέση Ανατολή. Για τη δράση του αυτή βραβεύτηκε από την ελληνική πολιτεία.

Το 1963 μετέβη ως προσκυνητής στα Ιεροσόλυμα. Κατόπιν θέλησε να έλθει στο Άγιον Όρος. Ο μητροπολίτης Θεσσαλονίκης όμως, όταν το πληροφορήθηκε τον έστειλε στον μητροπολίτη Βεροίας, που ήθελε έναν καλό ιερομόναχο για την ιερά μονή Παναγίας Σουμελά. Έτσι έμεινε στη μονή του Βερμίου από το 1963 έως το 1968. Στη συνέχεια θέλησε πάλι ν' αναχωρήσει για το Άγιον Όρος, ο μητροπολίτης όμως τον χρεια-ζόταν κοντά του. Του επέτρεψε μόνο ένα προσκύνημα στο Άγιον Όρος, το οποίο τον καταγοήτευσε και τον συγκίνησε. Έμεινε σε ενορία της Βεροίας έως το 1976. Πολλοί πιστοί διήλθαν από το άγιο πετραχήλι του και βοηθήθηκαν σημαντικά.

Από το 1976 έως της κοιμήσεώς του παρέμεινε σ' ένα παραλιακό Ξενοφωντινό Κελλί στην περιοχή Μπούραντα, όπου έκτισε ναό του Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως, τον οποίο ιδιαίτερα ευλαβείτο, γιατί πολλές φορές τον είχε βοηθήσει στη ζωή του. Εκεί συνέχισε τις μελέτες και τις προσευχές του, λειτουργώντας καθημερινά, σκαλίζοντας τον κήπο της αυλής του και της καρδιάς του. Τη σύνταξή του διέθετε σε ελεημοσύνες και αγαθοεργίες. Από τους πολλούς

του κόπους και μόχθους της ζωής του ασθένησε. Την τελευταία διετία του διήλθε στη μονή Ξενοφώντος νοσηλευόμενος και γηροκομούμενος με αγάπη από τους πατέρες της μονής. Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 8.11.1996, παραμονή της μνήμης του αγίου Νεκταρίου, τον οποίο υπεραγαπούσε, και στου οποίου το Κελλί διαβίωσε επί μία εικοσαετία περίπου.

Πηγες - Βιβλιογραφία

Αντωνίου Στιβακτάκη, Κρήτες Αγιορείτες Μοναχοί, Ιεράπετρα 2007, σσ. 54-57. Του αυτού, Γεράσιμος ο Ξενοφωντινός, Άγκυρα Ελπίδος 48/2009, σσ. 34-36.

Πηγή: *Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας Τόμος Γ΄ – 1984-2000, σελ.1415-1417 , Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.*